

960

UCHWAŁA Nr 549 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 sierpnia 1951 r.

w sprawie zmiany przepisów o wewnętrznej organizacji i trybie postępowania Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy.

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 1947 r. o odbudowie m. st. Warszawy (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 268) Rada Ministrów uchwala:

§ 1. W przepisach o wewnętrznej organizacji i trybie postępowania Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy, stanowiących załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. (Monitor Polski Nr A-41, poz. 468) wprowadza się następującą zmianę:

§ 12 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 12. W skład Prezydium wchodzi:

- 1) Prezes Rady Ministrów jako Przewodniczący Rady i Prezydium Rady;
- 2) Minister Budownictwa Miast i Osiedli jako zastępca Przewodniczącego Rady i Prezydium Rady;

3) Zastępca Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego jako zastępca Przewodniczącego Rady i Prezydium Rady;

4) Przewodniczący Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie jako członek Rady i Prezydium Rady;

5) Prezes Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury jako członek Rady i Prezydium Rady;

6) Naczelny Architekt Warszawy jako członek Rady i Prezydium Rady“.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

961

UCHWAŁA Nr 536 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 1 sierpnia 1951 r.

w sprawie powołania prowadzących meldunki.

Celem zapewnienia fachowego i sprawnego załatwiania spraw meldunkowych Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. Czynności meldunkowe na terenie Państwa sprawują prowadzący meldunki.

§ 2. Prowadzącymi meldunki są:

- 1) na terenie gromad — sołtysi;
- 2) w gminach, nie podzielonych na gromady (np. letniska podmiejskie, osady fabryczne) — osoby, wyznaczone przez prezydium gminnych rad narodowych;
- 3) w miastach — osoby, powołane lub zatwierdzone przez prezydium miejskich (dzielnicowych) rad narodowych.

§ 3. W domach, będących pod zarządem publicznym, funkcje prowadzących meldunki sprawują administratorzy tych domów lub wyznaczeni w tym celu ich pomocnicy, zatwierdzeni przez prezydium właściwej rady narodowej.

§ 4. Prowadzący meldunki w miastach sprawują czynności meldunkowe w wyznaczonych im rejonach meldunkowych.

§ 5. Tworzy się w miastach rejonny meldunkowe domów.

Rejony składają się z zespołów sąsiadujących ze sobą nieruchomości, w których zaludnienie w zależności od warunków miejscowych (rejon zwarty lub rozproszony) lub nasilenia ruchu ludności (np. miasta portowe, ośrodki przemysłowe, uzdrowiska) wahać się będzie od 1000 do 4000 mieszkańców.

W poszczególnych przypadkach (w mniejszych miastach o rozrzuconej budowie lub przy istnieniu zwartych bloków domów w mieście o dużym ruchu ludności) rejonny meldunkowe mogą obejmować od 500 do 1000 mieszkańców.

Dokonywanie podziału miast na rejonny meldunkowe należy do prezydium miejskich (dzielnicowych) rad narodowych.

W miastach, gdzie istnieją rejonny administracyjne, rejonny meldunkowe powinny się z nimi pokrywać.

§ 6. Wysokość uposażenia prowadzących meldunki ustala się w granicach od 30 do 150 złotych miesięcznie.

Wysokość wynagrodzenia, która może być przyznane osobom wymienionym w § 2 pkt 3 zależy od wielkości rejonu meldunkowego i nasilenia w nim ruchu ludności, określa załączona tabela.

§ 7. Koszty wynagrodzenia prowadzących meldunki oraz urządzenia, wyposażenia i utrzymania lokalu biurowego dla prowadzącego meldunki w rejonie meldunkowym pokrywać będą prezydium rad narodowych w ramach swych budżetów.

Koszty wynagrodzenia prowadzących meldunki, którymi są administratorzy domów pozostających pod zarządem publicznym lub ich pomocnicy, zatwierdzani przez prezydium rady narodowej, pokrywane są z tych funduszy, z których pobierają wynagrodzenie za pełnienie czynności administracyjnych.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 17 października 1950 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik do uchwały Nr 536 Prezydium Rządu z dnia 1 sierpnia 1951 r. (poz. 961).

TABELA PŁAC DLA PROWADZĄCYCH MELDUNKI

Placa miesięczna złotych	Mieszkańców w rejonie	Nasilenie ruchu ludności	Obszar rejonu
30	do 500	małe	rozproszony
60	500 do 1000	małe	rozproszony
90	1000 do 2000	małe	zwarty
120	1000 do 2000	duże	rozproszony
150	2000 do 4000	bez względu na obszar i nasilenie	

962

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 lipca 1951 r.

w sprawie obowiązku okresowego uzgadniania rozliczeń regulowanych w trybie inkasa bankowego oraz rachunków operacyjnych i kredytów.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25 poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia niniejszego dotyczą przedsiębiorstw uspołecznionych, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego i obowiązanych do sporządzania sprawozdawczości finansowej na podstawie zarządzeń Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w sprawie sprawozdawczości statystycznej na rok 1951.

§ 2. Przedsiębiorstwa określone w § 1 obowiązane są uzgadniać okresowo salda następujących kont z właściwymi oddziałami banków finansujących:

- 1) rachunek operacyjny,
- 2) rachunki kredytów obrotowych,
- 3) zobowiązania regulowane w trybie inkasa bankowego (faktury dostawców złożone do inkasa),
- 4) należności regulowane w trybie inkasa bankowego (faktury własne oddane do inkasa).

§ 3. 1. Salda kont, wymienionych w § 2 pkt 1 i 2, uzgadniać należy bieżąco, a co najmniej na ultimo każdego miesiąca, przy czym podstawą zapisów na rachunku operacyjnym i rachunkach kredytów bankowych mogą być wyłącznie awizy bankowe.

2. Salda zobowiązań, regulowanych w trybie inkasa bankowego, powinny być uzgadniane z oddziałem banku finansującego w okresach kwartalnych, a po raz pierwszy na dzień 30 września 1951 r.

3. Fakt uzgodnienia potwierdzi oddział banku finansującego na piśmie. Przedsiębiorstwa obowiązane są dołączać potwierdzenie uzgodnienia do każdego bilansu kwartalnego, poczynając od bilansu za III kwartał 1951 r.

§ 4. Analogicznie przedsiębiorstwa powinny uzgadniać co kwartał stan należności regulowanych w trybie inkasa bankowego przez odbiorców, a po raz pierwszy na dzień 31 grudnia 1951 r. Potwierdzenie uzgodnienia dołączyć należy do bilansu rocznego za rok 1951.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

963

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 sierpnia 1951 r.

w sprawie trybu powoływania, składu osobowego, organizacji i kadencji obywatelskich komisji podatkowych przy organach finansowych pierwszej instancji, jak również w sprawie trybu i sposobu postępowania przed tymi komisjami.

Na podstawie art. 172 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 56, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołane w zarządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 56, poz. 506).

2. Ilekroć w zarządzeniu niniejszym jest mowa o radzie narodowej, należy przez to określenie rozumieć

powiatową radę narodową oraz radę narodową miasta (dzielnicy), w której prezydium istnieje wydział finansowy lub oddział wydziału finansowego.

3. Ilekroć w zarządzeniu niniejszym jest mowa o prezydium rady narodowej, należy przez to określenie rozumieć prezydium powiatowej rady narodowej, prezydium miejskiej rady narodowej oraz prezydium dzielnicowej rady narodowej, w którym istnieje wydział finansowy lub oddział tego wydziału.